ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2016/2042

z 1. septembra 2016

o schéme pomoci SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), ktorú Nemecko plánuje uskutočniť s cieľom podporiť výrobu a distribúciu filmov

[oznámené pod číslom C(2016) 5551]

(Iba nemecké znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ([1]), a so zreteľom na ich pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

(1) Listom zo 4. marca 2014 Nemecko oznámilo Komisii zmenu schémy pomoci na podporu výroby a distribúcie filmov [ďalej len „zákon o podpore filmovej tvorby“ (Filmförderungsgesetz – FFG)]. Listami zo 17. apríla 2014 a 16. júla 2014 poskytlo Nemecko Komisii ďalšie informácie.

(2) Komisia listom zo 17. októbra 2014 informovala Nemecko, že v súvislosti s opatrením sa rozhodla začať konanie podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“).

(3) Rozhodnutie Komisie o začatí konania (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([2]). Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili svoje pripomienky.

(4) Nemecko zaujalo stanovisko k rozhodnutiu o začatí konania listom z 11. decembra 2014.

(5) Okrem toho boli Komisii doručené pripomienky od zainteresovaných strán. Komisia ich postúpila Nemecku, ktoré tým dostalo príležitosť vyjadriť sa; pripomienky Nemecka boli doručené listom z 5. marca 2015.

2. PODROBNÝ POPIS OPATRENIA

2.1. Názov a obsah schémy

(6) Právnym základom schémy pomoci je zákon o podpore filmovej tvorby v znení siedmeho zákona o zmene, v ktorom sú vysvetlené predpoklady na podporu audiovizuálnych diel nemeckou Organizáciou na podporu filmu (Filmförderungsanstalt). Schéma bola schválená rozhodnutím Komisie vo veci SA.36753 z 3. decembra 2013 na obdobie do 31. decembra 2016. Oznámená plánovaná zmena tejto schémy sa týka finančnej podpory služieb videa na požiadanie bez sídla alebo prevádzkarne v Nemecku a vyberania dane od poskytovateľov takýchto služieb.

(7) Existujúca spolková schéma na podporu výroby, distribúcie a premietania filmov sa financuje prostredníctvom mimoriadnej dane, ktorú musia platiť spoločnosti kinopriemyslu a videopriemyslu, ako aj prevádzkovatelia televízneho vysielania. Povinnosť platiť daň sa vzťahuje na prevádzkovateľov kín, ako aj na poskytovateľov

([1]) Ú. v. EÚ C 437, 5.12.2014, s. 57.
([2]) Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

obrazových nosičov a služieb videa na požiadanie. Výška dane, ktorá sa musí odvádzať Organizácii na podporu filmu, závisí od príslušných obratov plynúcich zo speňažovania filmov. Prevádzkovatelia kín platia daň založenú na pokladničnom obrate na premietacie miesto. Poskytovatelia obrazových nosičov a služieb videa na požiadanie platia daň, ktorá je založená na ich čistom ročnom obrate, pokiaľ tento obrat presiahne 50 000 EUR ([3]).

(8) K zmene schémy dochádza v kontexte prudkého technického rozvoja, najmä v oblasti filmovej distribúcie. V súkromných domácnostiach sa filmy čoraz viac sledujú prostredníctvom online prístupu. Požičiavanie fyzických dátových nosičov naproti tomu stráca na význame. Miesto prevádzkarne poskytovateľov príslušných služieb – v tomto prípade filmov na sledovanie v súkromí – stráca na význame z hľadiska úspešného vývoja obchodného modelu. Poskytovateľ môže poskytovať služby zo zvoleného miesta a dávať ich k dispozícii v iných regiónoch. Nevznikajú žiadne výrazné náklady na dopravu alebo náklady na fyzickú prítomnosť. Poskytovanie služieb videa na požiadanie v prijímajúcom členskom štáte si nevyžaduje žiadne sídlo alebo prevádzkareň. Opatrenie, ktoré Nemecko zamýšľa zaviesť navrhovanou zmenou spolkovej schémy, sa týka finančnej podpory filmovej distribúcie prostredníctvom služieb videa na požiadanie. Doteraz boli oprávnení získať podporu len poskytovatelia služieb videa na požiadanie so sídlom alebo s prevádzkarňou v Nemecku. V budúcnosti budú oprávnení získať podporu pre svoje internetové ponuky v nemčine určené pre zákazníkov v Nemecku aj poskytovatelia služieb videa na požiadanie bez sídla alebo prevádzkarne v Nemecku.

(9) Ďalej dochádza k úprave článku 66a ods. 2 zákona o podpore filmovej tvorby v súvislosti s financovaním schémy, ktorou sa má zohľadniť táto zmena a zabezpečiť, aby poskytovatelia služieb videa na požiadanie so sídlom alebo s prevádzkarňou mimo Nemecka výmenou za uznanie ich oprávnenia na získanie podpory tiež podliehali povinnosti odvádzať daň. Daň sa bude vyberať z obratu, ktorý dosiahnu príslušné spoločnosti oprávnenými produktmi, t. j. ponukami uverejňovanými na webových stránkach v nemčine pre zákazníkov v Nemecku, pokiaľ sa tieto obraty v mieste sídla podniku nepoužívajú na odvádzanie porovnateľnej dane na podporu filmov.

(10) Nemecko odôvodňuje zahrnutie poskytovateľov služieb videa na požiadanie so sídlom v zahraničí jednak prudko sa zvyšujúcim podielom služieb videa na požiadanie na distribúcií a speňažovaní filmov, jednak novým javom, že veľkí, medzinárodne pôsobiaci poskytovatelia služieb videa si na požiadanie zriadia v Únii len jednu prevádzkareň, z ktorej obsluhujú viaceré alebo všetky členské štáty. Cieľom rozšírenia je naďalej zachovať vernosť systému a filozofii zákona o podpore filmovej tvorby: konzum filmov v Nemecku – prostredníctvom akéhokoľvek nosiča – zabezpečuje príjmy pre spolkový fond na podporu rôznych cieľov v oblasti kultúry vrátane výroby a distribúcie filmov.

(11) Čo sa týka použitia prostriedkov, ktoré sa získajú prostredníctvom dane vyberanej od domácich a zahraničných poskytovateľov videozáznamov, 30 % z nich je vyhradených na podporu distribúcie filmov prostredníctvom obrazových nosičov alebo služieb videa na požiadanie; zvyšok bude spoločne s daňami od prevádzkovateľov kín a prevádzkovateľov televízneho vysielania prúdiť inými kanálmi do podpory výroby a distribúcie filmov. Pri týchto účelovo viazaných 30 % ide o jediné prostriedky na podporu distribúcie filmov.

(12) Oznámené opatrenie má nadobudnúť účinnosť dňom jeho schválenia Komisiou a má platiť do 31. decembra 2016. Vyberaním dane za poskytovanie obrazových nosičov sa majú získať príjmy vo výške približne 13 miliónov EUR ročne.

2.2. **Existencia pomoci**

(13) Ako je vysvetlené v rozhodnutí o začatí konania, opísané opatrenie prestavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ akákoľvek pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. Opísané opatrenie spĺňa kumulatívne predpoklady, ktoré musia byť splnené, aby sa opatrenie mohlo považovať za pomoc. Financie na podporu distribúcie filmov sa poskytujú zo štátnych prostriedkov, podporou sa poskytuje spoločnostiam hospodárska výhoda, pričom táto výhoda je selektívna a môže narušiť hospodársku súťaž a obchod na vnútornom trhu alebo môže hroziť, že ich naruší.

([3]) Daň pre videopriemysel predstavuje 1,8 % pri obrate do 30 miliónov EUR, 2,0 % pri obrate od 30 do 60 miliónov EUR a 2,3 % pri obrate nad 60 miliónov EUR.

(14) Štátna pomoc stanovená v zákone o podpore filmovej tvorby sa poskytuje z peňažných prostriedkov, ktoré plynú z príjmov z rôznych parafiškálnych daní stanovených v zákone o podpore filmovej tvorby. Príjmy z daní prideľuje Organizácia na podporu filmu, verejnoprávna inštitúcia, ako prostriedky na podporu výroby a distribúcie filmov. Opatrenie je teda financované zo štátnych zdrojov a možno ho pripísať štátu.

(15) Príjemcovia pomoci v rámci predmetnej schémy – filmoví producenti, scenáristi, distribútori filmov, prevádzkovatelia kín – vykonávajú hospodársku činnosť, a preto ich možno považovať za podnikateľov. Štátna podpora predstavuje výhodu, ktorú by príjemcovia pomoci za bežných trhových podmienok nezískali. Schéma je okrem toho selektívna, pretože pomoc môže byť poskytnutá len podnikom pôsobiacim v oblasti výroby, distribúcie a premietania filmov.

(16) Trh s výrobou a distribúciou filmov je medzinárodným trhom. Príjemcovia pomoci na medzinárodnej úrovni súťažia s producentmi a distribútormi v iných členských štátoch. Toto opatrenie na podporu výroby a distribúcie filmov preto ovplyvňuje hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi a predstavuje štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

2.3. **Dôvody na začatie konania**

2.3.1. *Zlučiteľnosť zmenenej schémy pomoci pre služby videa na požiadanie s článkom 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ*

(17) Pri plánovanom opatrení – finančnej podpore služieb videa na požiadanie bez sídla alebo prevádzkarne v Nemecku a vyberaní dane od poskytovateľov takýchto služieb – ide o zmenu schémy, ktorú Komisia schválila na obdobie do 31. decembra 2016. Kritériá na posudzovanie štátnej pomoci sa od minulého schválenia schémy nezmenili; plánovaná zmena sa týka len pomoci pre distribúciu filmov prostredníctvom služieb videa na požiadanie a dane, ktorú majú odvádzať zahraniční poskytovatelia.

(18) Pomoc pre distribúciu filmov prostredníctvom služieb videa na požiadanie ako takú už Komisia vyhlásila za zlučiteľnú s článkom 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ ([4]). Rozšírenie možných príjemcov o spoločnosti usadené mimo Nemecka nemá negatívny vplyv na posúdenie zlučiteľnosti podľa tohto článku.

2.3.2. *Možné porušenie iných právnych predpisov Únie*

(19) Pri posudzovaní opatrení pomoci musí Komisia posúdiť zlučiteľnosť financovania opatrenia pomoci aj s inými ustanoveniami práva Únie, nielen s predpismi týkajúcimi sa hospodárskej súťaže, pokiaľ je financovanie neoddeliteľnou súčasťou opatrenia pomoci. Je to tak vtedy, keď medzi daňou a pomocou existuje účelové prepojenie v tom zmysle, že príjem z dane sa záväzne použije na financovanie pomoci a výška dane sa priamo odrazí na výške pomoci ([5]). Ak je v takom prípade daň v rozpore s inými ustanoveniami zmluvy, Komisia môže schému pomoci, ktorej súčasťou je aj táto daň, vyhlásiť za nezlučiteľnú s vnútorným trhom ([6]).

(20) V oznámenej schéme sa stanovuje, že 30 % príjmov z dane, ktorú majú odvádzať poskytovatelia videozáznamov, sa má použiť na financovanie distribúcie videofilmov. Na financovanie tohto druhu pomoci okrem toho nie sú k dispozícii žiadne iné zdroje. Tým vzniká súvis medzi finančnou podporou distribúcie videozáznamov a príjmami z dane vyberanej na túto činnosť, pretože príjmy z tejto dane predstavujú jediný zdroj financovania podpory distribúcie videozáznamov a priamo sa odrážajú na výške dostupných prostriedkov na financovanie pomoci. Tým je dané nútené účelové prepojenie medzi daňou a podporou, pričom je potrebné posúdiť, či je opatrenie v súlade aj s inými ustanoveniami práva Únie, nielen s predpismi týkajúcimi sa hospodárskej súťaže.

(21) To znamená, že je potrebné posúdiť, či je rozšírenie povinnosti odvádzať daň na poskytovateľov služieb videa na požiadanie mimo Nemecka zlučiteľné s článkom 110 ZFEÚ, podľa ktorého členské štáty nemôžu zdaňovať

([4]) Rozhodnutie Komisie z 3. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.36753 – Nemecko, zákon o podpore filmovej tvorby, s odvolaním sa na odôvodnenia 80 – 95 rozhodnutia Komisie z 10. decembra 2008 vo veci N 477/2008 – Nemecko, nemecký zákon o podpore filmovej tvorby.

([5]) Rozsudok vo veci Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 99; rozsudok z 11. júla 2014 vo veci DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisia, T-533/10, Zb., podané odvolanie, EU:T:2014:629, bod 51; a rozsudok vo veci Telefónica de España et Telefónica Móviles España/Komisia, T-151/11, Zb., podané odvolanie, EU:T:2014:631, bod 101.

([6]) Rozsudky vo veciach DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisia, uvedené vyššie v poznámke pod čiarou č. 5, EU:T:2014:629, bod 50; a Telefónica de España et Telefónica Móviles España/Komisia, uvedené vyššie v poznámke pod čiarou č. 5, EU:T:2014:631, bod 100.

tovary z iných členských štátov, ak nezdaňujú domáce tovary rovnakého druhu. Ďalej je potrebné posúdiť, či daň nie je v rozpore s ustanoveniami smernice 2010/13/EÚ Európskeho parlamentu a Rady ([7]) týkajúcimi sa úradnej právomoci nad poskytovateľmi služieb videa na požiadanie usadenými v iných členských štátoch.

2.3.2.1. **Článok 110 ZFEÚ**

(22) Daň by bola s článkom 110 nezlučiteľná, a preto zakázaná v rozsahu, v akom pôsobí diskriminačne v neprospech dovážaného výrobku, teda v rozsahu, v akom čiastočne kompenzuje zaťaženie domáceho zdaneného výrobku ([8]).

(23) To znamená, že parafiškálne dane, ako je daň vyberaná v rámci opisovanej schémy, môžu byť nezlučiteľné s článkom 110 ZFEÚ, ak sa schémou poskytuje podpora výlučne domácim poskytovateľom služieb alebo ak sa domácim poskytovateľom služieb poskytuje väčšia podpora ako konkurentom v iných členských štátoch. V takom prípade nemožno dovážané služby zaťažiť daňou, pretože inak by došlo k porušeniu ZFEÚ. Ak je však možné dovážané služby poskytovateľov z iných členských štátov, na ktoré sa tiež vzťahuje daňová povinnosť, v rámci schémy podporovať rovnakým spôsobom ako služby domácich poskytovateľov, nedochádza k porušovaniu článku 110 ZFEÚ.

(24) Ak sa, ako v tomto prípade, môže na základe schémy zahraničným poskytovateľom nediskriminačným spôsobom poskytovať rovnaká podpora, to samotné ešte nestačí. Okrem toho je potrebné vylúčiť možnosť, že podmienky poskytovania podpory v praxi štrukturálne zvýhodňujú domácich prevádzkovateľov.

(25) Komisia vyzvala Nemecko a všetky zainteresované strany, aby predložili pripomienky a poskytli príslušné informácie v súvislosti so zlučiteľnosťou schémy s článkom 110 ZFEÚ.

2.3.2.2. **Smernica 2010/13/EÚ**

(26) Na základe oznámeného opatrenia sú poskytovatelia služieb videa na požiadanie usadení v iných členských štátoch zaťažení daňou, ktorej výška sa stanoví na základe ich obratu z takýchto služieb na nemeckom trhu. Vynára sa tak otázka, či na túto daň možno uplatniť smernicu 2010/13/EÚ.

(27) Podľa článku 13 smernice 2010/13/EÚ členské štáty zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby na požiadanie poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb patriacich do ich právomoci podporovali v prípadoch, pokiaľ je to možné, a vhodnými prostriedkami, tvorbu európskych diel a prístup k nim. Ako príklady takejto podpory sa v článku 13 uvádza finančný príspevok na tvorbu európskych diel a nadobúdanie práv k európskym dielam, ako aj stanovenie podielu zastúpenia a zdôraznenie európskych diel v ponuke katalógov poskytovateľov služieb na požiadanie. Smernica 2010/13/EÚ nemá podľa svojho odôvodnenia 19 vplyv na zodpovednosť členských štátov a ich orgánov, „pokiaľ ide o organizáciu – vrátane systému udeľovania licencií, administratívneho oprávnenia alebo zdanenia –, financovanie a obsah programov“.

(28) Je potrebné poznamenať, že v čase nadobudnutia účinnosti smernice 2010/13/EÚ nemali služby na požiadanie, pri ktorých nemá poskytovateľ sídlo v cieľovom štáte, ešte veľkú dôležitosť. Odvtedy sa však ich podiel na trhu výrazne zvýšil. Trh služieb videa na požiadanie mal v roku 2014 v EÚ hodnotu 2,501 miliardy EUR, čo od roku 2010 predstavuje nárast o 272 %. V Nemecku sa tento trh v roku 2014 vyčíslil na 315,2 milióna EUR, čo od roku 2010 predstavuje nárast o 172 % ([9]).

(29) Keby sa zákon o podpore filmovej tvorby považoval za opatrenie na vykonávanie článku 13 smernice 2010/13/EÚ, muselo by sa vykonávanie právomoci Nemeckom nad poskytovateľmi služieb videa na požiadanie usadenými v iných členských štátoch posudzovať so zreteľom na ustanovenia smernice týkajúce sa právomoci. Podľa článku 2 ods. 1, ods. 2 písm. a) a ods. 3 smernice 2010/13/EÚ vykonávajú členské štáty – v súlade s osobitnými ustanoveniami smernice – právomoc nad audiovizuálnymi mediálnymi službami vysielanými poskytovateľmi služieb usadenými na ich území. Podľa článku 3 ods. 1 smernice 2010/13/EÚ „členské štáty zabezpečia voľný príjem a neobmedzia retransmisie audiovizuálnych mediálnych služieb z iných členských štátov na svoje územie z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných touto smernicou“.

([7]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (Ú. v. EÚ L 95, 15.4.2010, s. 1).

([8]) Rozhodnutie Komisie 2000/116/ES vo veci C-34/1997 o holandskej štátnej pomoci financovanej z parafiškálnych daní na podporu okrasných rastlín (Ú. v. EÚ L 34, 9.2.2000, s. 20), odôvodnenie 63.

([9]) Európske audiovizuálne observatórium – Trendy v obratoch služieb videa na požiadanie, s. 3 – 4, https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd.

(30) Ak je smernica 2010/13/EÚ uplatniteľná, bol by členský štát, v ktorom je usadený poskytovateľ mediálnych služieb, povinný zabezpečiť dodržiavanie predpisov, ktoré platia pre audiovizuálne mediálne služby podliehajúce jeho právomoci. Možné dôvody odchýlky od tejto zásady vo vzťahu k audiovizuálnym mediálnym službám na požiadanie sú kompletne vymenované v článku 3 ods. 4 písm. a) smernice 2010/13/EÚ.

(31) Komisia následne vo svojom rozhodnutí o začatí konania vyjadrila pochybnosti o zlučiteľnosti oznámenej zmeny existujúceho opatrenia štátnej pomoci – zákona o podpore filmovej tvorby – s vnútorným trhom. Pochybnosti sa týkali najmä zlučiteľnosti podpory distribúcie filmov financovanej prostredníctvom fondu, ktorý je okrem iného financovaný z daní vyberaných od poskytovateľov služieb videa na požiadanie usadených mimo Nemecka, so smernicou 2010/13/EÚ.

3. **PRIPOMIENKY ZAINTERESOVANÝCH STRÁN**

(32) Komisii boli doručené pripomienky od 10 zainteresovaných strán: Vyjadrili sa nemeckí verejnoprávni vysielatelia ARD a ZDF, nemecké Združenie súkromných rozhlasových a televíznych vysielateľov (Verband Privater Rundfunk und Telemedien e.V., ďalej len „VPRT“), združenie European Digital Media (ďalej len „EDiMA“), Nemecká asociácia káblových spoločností (Verband Deutscher Kabelnetzbetreiber, ďalej len „ANGA“), verejný Filmový fond na podporu stredonemeckých médií (Filmfonds Mitteldeutsche Medienförderung GmbH, ďalej len „MDM“), Vedúca organizácia nemeckého filmového priemyslu (Spitzenorganisation der Deutschen Filmwirtschaft e.V., ďalej len „SPIO“) ako zastupujúca organizácia jej členov z oblastí filmovej tvorby, filmovej techniky a distribúcie filmov, prevádzkovatelia kín (AG Kino a HDF Kino) a Aliancia nemeckých producentov (Allianz deutscher Produzenten, ďalej len „Aliancia producentov“). Jedna zainteresovaná strana požiadala, aby jej totožnosť nebola zverejnená.

3.1. **Možné porušenie článku 110 ZFEÚ**

(33) Na jednej strane má zainteresovaná strana, ktorej totožnosť nemožno zverejniť (ďalej len „spoločnosť X“) obavy, že dochádza k porušovaniu článku 110 ZFEÚ. Hoci sa môže na základe schémy zahraničným poskytovateľom nediskriminačným spôsobom poskytovať rovnaká podpora, podmienky poskytovania podpory by v praxi štrukturálne zvýhodňovali domácich prevádzkovateľov.

(34) Dôjde k diskriminácii, pretože členmi komisie, ktorá rozhoduje o prideľovaní pomoci, sú aspoň v súčasnosti výlučne Nemci. Poskytovanie prostriedkov na podporu závisí od vlastného uváženia, takže peňažné prostriedky budú s najväčšou pravdepodobnosťou plynúť do nemeckých spoločností. Spoločnosť X ďalej tvrdí, že zahraniční poskytovatelia ponúkajú vyšší podiel zahraničných obsahov, aj keď sú tieto obsahy určené nemeckému publiku. Keďže majú v ponuke menší počet nemeckých filmov, znamená to, že len menšia časť ich filmov prichádza do úvahy na poskytnutie pomoci na distribúciu. Okrem toho musia zahraniční poskytovatelia služieb videa na požiadanie prekonávať jazykovú bariéru, pretože príslušné ustanovenia sú k dispozícii výlučne v nemeckom jazyku a aj žiadosti sa musia podávať v nemeckom jazyku.

(35) Spoločnosť X kritizuje nízku výšku pomoci na distribúciu poskytovanej na jeden film, ako aj celkovo nízky podiel distribúcie prostredníctvom videa na požiadanie pri tomto druhu pomoci v porovnaní s predajom videí na nosičoch DVD alebo Blu-Ray. Ďalej sa kritizuje to, že daň sa vyberá z obratu dosiahnutého všetkými filmami bez ohľadu na to, či by ako nemecké alebo európske filmy prichádzali do úvahy pre pomoc na distribúciu alebo nie. Okrem toho sú domáci poskytovatelia videa na požiadanie menej dotknutí daňou, pretože v prípade niektorých z nich ide o vertikálne integrovaných poskytovateľov služieb videa na požiadanie a prevádzkovateľov televíznych a káblových sietí, ktorí môžu využívať aj pomoc na výrobu z Nemeckého fondu na podporu filmov financovaného z príspevkov poskytovateľov služieb videa na požiadanie.

(36) Asociácia ANGA, ktorá zastupuje aj poskytovateľov služieb videa na požiadanie v Nemecku, vidí naproti tomu diskrimináciu domácich poskytovateľov, pretože musia odvádzať povinnú daň zo svojej domácej ponuky, zatiaľ čo zahraniční konkurenti, ktorí s nimi súťažia s na mieru šitými ponukami na tom istom trhu, len preto, lebo majú svoje sídlo v zahraničí, zo svojich príslušných obratov žiadnu daň odvádzať nemusia. SPIO, VPRT, Aliancia producentov a MDM navyše vychádzajú z toho, že daňou sa ukončí diskriminácia domácich poskytovateľov. Podľa údajov SPIO generuje väčšinu obratu v oblasti služieb videa na požiadanie v Nemecku 13 spoločností, z ktorých je 6 usadených v zahraničí. Tieto čísla nezohľadňujú nedávny vstup na trh jedného z vedúcich poskytovateľov služieb videa na požiadanie zo Spojených štátov, ktorý je usadený v Holandsku. Podľa názoru SPIO by rozhodujúcim faktorom na vyberanie dane nemalo byť to, kde sa viac menej náhodou nachádza sídlo poskytovateľa. V digitálnom veku nepotrebuje poskytovateľ nič iné ako jednu prevádzkareň na celom vnútornom trhu.

Väčšiu dôležitosť z hľadiska vyberania dane má otázka, či poskytovateľ získa licencie pre nemecký trh, ktoré mu umožnia uskutočňovať tam obchody s konečnými spotrebiteľmi. Organizácia SPIO sa navyše odvoláva na údaje, ktoré zozbierala a z ktorých vyplýva, že zahraniční poskytovatelia služieb videa na požiadanie vo svojich ponukách poskytujú nemeckej produkcii porovnateľný priestor ako domáci poskytovatelia.

3.2. **Zlučiteľnosť so smernicou 2010/13/EÚ**

(37) V súvislosti so smernicou 2010/13/EÚ spoločnosti X a EDiMA zastávajú názor, že oznámená schéma predstavuje opatrenie na podporu prístupu k európskym dielam v zmysle článku 13 ods. 1 tejto smernice a je v rozpore so zásadou krajiny pôvodu.

(38) Ostatné zainteresované strany podporili nemecký návrh a vyjadrili názor, že daň nie je v rozpore s článkom 13 ods. 1 v spojení s článkami 2 a 3 smernice 2010/13/EÚ.

4. **PRIPOMIENKY NEMECKA**

(39) Nemecko uvádza, že vo všeobecnosti je v záujme všetkých členských štátov zabrániť tomu, aby si spoločnosti volili svoje firemné sídlo v prvom rade na základe daňových alebo daňovo-právnych dôvodov a aby tým vo filmovom priemysle dochádzalo k absurdnej súťaži o čo najlepšie umiestnenie sídla. Vylúčenie poskytovateľov služieb videa na požiadanie, ktorí sú usadení mimo Nemecka a ktorých cieľovou skupinou sú nemeckí zákazníci, by sa záporne odrazilo na podpore európskych diel.

4.1. **Možné porušenie článku 110 ZFEÚ**

(40) Nemecko zdôrazňuje svoje presvedčenie, že plánovaná daň pre zahraničných poskytovateľov služieb videa na požiadanie ani v praxi nezvýhodňuje domácich prevádzkovateľov oproti zahraničným prevádzkovateľom. Tvrdenie spoločnosti X, že prostriedky na podporu budú plynúť do nemeckých spoločností, pretože komisia, ktorá rozhoduje o prideľovaní pomoci, sa skladá z Nemcov, nie je podľa Nemecka obhájiteľné. Kritérium na poskytnutie podpory nie je sídlo žiadateľa, ale kultúrna a tvorivá kvalita audiovizuálnych diel, ktoré prichádzajú do úvahy na poskytnutie podpory na distribúciu. Nemecko výslovne uznáva, že zahraniční poskytovatelia služieb videa na požiadanie ponúkajú značný počet nemeckých filmov oprávnených na získanie podpory, a víta to.

(41) Presvedčivý nie je ani argument, že zahraničné spoločnosti poskytujú vyšší podiel zahraničného obsahu, a preto aj menej filmov, ktoré prichádzajú do úvahy na poskytnutie podpory na distribúciu, hoci daň sa vyberá z obratu dosiahnutého všetkými filmami. Po prvé sa nerozlišuje medzi domácimi a zahraničnými poskytovateľmi. Domáci poskytovatelia, ktorých ponuka sa z väčšej časti skladá z filmov neoprávnených na získanie podpory, sa nachádzajú v tej istej situácii. Po druhé to nepredstavuje žiadnu nepriamu diskrimináciu, pretože zahraničné spoločnosti skutočne neponúkajú menej filmov oprávnených na získanie podpory než ich domáci konkurenti, ale dokonca viac, ako potvrdzujú údaje Európskeho audiovizuálneho observatória, ktoré uvádza Komisia vo svojom oznámení o európskom filme v digitálnom veku ([10]).

(42) Nemecko okrem toho odmieta argument, že zahraniční poskytovatelia služieb videa na požiadanie musia prekonávať jazykovú bariéru. Daňovej povinnosti podliehajú výlučne poskytovatelia, ktorí svoju ponuku uvádzajú na nemecký trh aktívne v nemčine; tí musia byť tak či tak oboznámení s príslušnými právnymi predpismi. Fond okrem toho poskytuje poskytovateľom informácie v prípade potreby aj v angličtine.

(43) Pokiaľ ide o údajne malú výšku pomoci na distribúciu poskytovanú na film, ako aj o celkovo nízky podiel distribúcie prostredníctvom videa na požiadanie v rámci tohto druhu pomoci, Nemecko zastáva názor, že podmienky poskytovania pomoci na distribúciu sa nelíšia od podmienok poskytovania rôznych foriem technickej pomoci. V žiadnom prípade nie sú oprávnené napríklad náklady na vytvorenie všeobecnej technickej infraštruktúry na poskytovanie filmov na rôznych mediálnych nosičoch. Pomoc sa poskytuje na určité dielo oprávnené na získanie podpory.

(44) Napokon, pokiaľ ide o argument, že domácich poskytovateľov služieb videa na požiadanie sa daň dotýka v menšej miere, pretože v prípade niektorých z nich ide o vertikálne integrované služby videa na požiadanie a prevádzkovateľov televíznych a káblových sietí, Nemecko uvádza jednak to, že to platí len pre niektorých poskytovateľov, a jednak to, že sa pri tejto argumentácii prehliada, že súčasti týchto spoločností zaoberajúce sa vysielaním musia odvádzať príspevky aj do filmového fondu.

([10]) COM(2014) 272 final, s. 4 a 5: „Pokiaľ ide o zastúpenie európskych filmov, z dostupných údajov vyplýva, že jeden z globálnych poskytovateľov (zastúpený v 26 krajinách EÚ) uvádza v najväčších predajniach v jednotlivých krajinách viac komerčne úspešných filmov vyrobených v EÚ a filmov, ktoré získali európsku filmovú cenu, než vnútroštátni poskytovatelia služby VoD.“

4.2. **Zlučiteľnosť so smernicou 2010/13/EÚ**

(45) Nemecko zastáva názor, že plánovaná daň nepatrí do rozsahu pôsobnosti smernice 2010/13/EÚ. To znamená, že nie je v rozpore s článkom 13 ods. 1 v spojení s článkami 2 a 3 tejto smernice. Daň nemožno považovať za regulačné opatrenie, ktoré má vplyv na mediálne služby, ich programy and ich distribúciu. Podpora filmovej tvorby nie je na úrovni Únie harmonizovaná. Vyberanie dane na mieste využívania, resp. uplatnenia mediálnej služby, sa riadi aj logikou, z ktorej sa vychádza pri DPH zo služieb v Únii platnej od 1. januára 2015.

(46) Vzhľadom na rýchlo rastúci podiel zahraničných poskytovateľov služieb videa na požiadanie na trhu by pre nemeckých poskytovateľov predstavovalo konkurenčnú nevýhodu, keby aj naďalej museli odvádzať daň, ktorej ich zahraniční konkurenti na vnútroštátnom trhu nepodliehajú. Tak je napríklad spoločnosť iTunes, ktorá nie je usadená v Nemecku, už dnes vedúcim poskytovateľom služieb videa na požiadanie pre nemecké filmy.

5. **POSÚDENIE OPATRENIA**

5.1. **Existencia pomoci**

(47) Ako je vysvetlené v odôvodneniach 13 až 16 tohto rozhodnutia, opísané opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Financie na podporu distribúcie filmov sa poskytujú zo štátnych prostriedkov, podporou sa spoločnostiam poskytuje hospodárska výhoda, pričom táto výhoda je selektívna a môže narušiť hospodársku súťaž a obchod na vnútornom trhu alebo môže hroziť, že ich naruší.

5.2. **Zlučiteľnosť zmenenej schémy pomoci pre služby videa na požiadanie s článkom 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ**

(48) Pri plánovanom opatrení – finančnej podpore služieb videa na požiadanie bez sídla alebo prevádzkarne v Nemecku a vyberaní dane od poskytovateľov takýchto služieb – ide o zmenu schémy, ktorú Komisia schválila na obdobie do 31. decembra 2016. Kritériá na posudzovanie štátnej pomoci sa od minulého schválenia schémy nezmenili.

(49) Pomoc pre distribúciu filmov prostredníctvom služieb videa na požiadanie ako takú už Komisia vyhlásila za zlučiteľnú s článkom 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ ([11]). Preto už v rozhodnutí o začatí konania konštatovala, že rozšírenie možných príjemcov o spoločnosti usadené mimo Nemecka nemá negatívny vplyv na posúdenie zlučiteľnosti podľa tohto článku.

5.3. **Možné porušenie iných právnych predpisov Únie**

5.3.1. *Zlučiteľnosť s článkom 110 ZFEÚ*

(50) Nová daň nie je v rozpore s článkom 110 ZFEÚ. Zahraniční poskytovatelia služieb videa na požiadanie môžu aj v praxi rovnako využívať podporu. Ako vysvetlilo Nemecko, v rámci schémy sa stanovujú účinné mechanizmy, ktoré zahraničným poskytovateľom služieb videa na požiadanie umožňujú žiadať o pomoc na podporu distribúcie rovnako ako ich nemeckí konkurenti.

(51) Zahraničné spoločnosti sa môžu rovnako ako spoločnosti usadené v Nemecku informovať o možnosti podpory. V každom prípade sa o tom jednotlivo dozvedia, keď budú musieť odviesť príspevky do fondu, prostredníctvom ktorého sa poskytujú prostriedky na podporu distribúcie filmov. Okrem toho sa pomoc poskytuje len na žiadosť, pričom k žiadostiam zahraničných spoločností sa pristupuje rovnako ako k žiadostiam nemeckých spoločností. Výberová komisia je povinná posudzovať žiadosti výlučne na základe kultúrnej kvality filmov, v súvislosti s ktorými sa žiada o podporu. Miesto prevádzkarne distribútora podľa toho nepatrí ku kritériám, ktoré môže výberová komisia pri svojom rozhodovaní zohľadniť.

(52) Zahraniční poskytovatelia nemecky hovoriacich filmov okrem toho využívajú podporu výroby filmov aj nepriamo – rovnako ako ich nemeckí konkurenti. Touto podporou sa zabezpečuje stála ponuka filmov podporovaných Nemeckom, ktoré zahraniční poskytovatelia môžu zahrnúť do svojej ponuky. To potvrdzuje aj skutočnosť, že podiel nemeckých filmov v ich katalógoch je porovnateľný s ich podielom v katalógoch domácich poskytovateľov.

([11]) Pozri poznámku pod čiarou č. 4.

(53) Spoločnosť X uviedla argument, že domáci poskytovatelia služieb videa na požiadanie sú v menšej miere dotknutí daňou, pretože v prípade niektorých z nich ide o vertikálne integrovaných poskytovateľov služieb videa na požiadanie a prevádzkovateľov televíznych alebo káblových sietí, ktorí môžu využívať aj pomoc na výrobu. Pri tejto argumentácii sa nezohľadňuje skutočnosť, že takéto rozlišovanie medzi integrovanými a neintegrovanými spoločnosťami nesúvisí s miestom prevádzkarne. Dôsledky pre nemeckých poskytovateľov televíznych služieb a služieb videa na požiadanie by tiež boli odlišné. Okrem toho sa prehliada skutočnosť, že aj poskytovatelia služieb videa na požiadanie produkujú filmy oprávnené na získanie podpory.

5.3.2. *Zlučiteľnosť so smernicou 2010/13/EÚ*

(54) Vynára sa otázka, či príslušná daň, ktorá sa na základe svojej úpravy vyberá na služby určené nemeckému publiku, patrí do rozsahu pôsobnosti smernice 2010/13/EÚ. Príslušná daň sa poukazuje do verejného fondu (do Organizácie na podporu filmu), ktorý sa používa na podporu rôznych kultúrnych cieľov v audiovizuálnom sektore. 30 % príjmov dosiahnutých daňou sa použije na podporu distribúcie filmov prostredníctvom obrazových nosičov alebo služieb videa na požiadanie. Zvyšok bude spoločne s daňami vyzbieranými od prevádzkovateľov kín a prevádzkovateľov televízneho vysielania prúdiť inými kanálmi do všeobecnej podpory výroby alebo distribúcie filmov.

(55) V článku 13 ods. 1 smernice 2010/13/EÚ sa stanovujú opatrenia v súvislosti s podporou európskych diel prostredníctvom audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, ako aj to, že členský štát, do ktorého právomoci poskytovatelia takýchto služieb patria, takúto podporu zabezpečí. To sa môže uskutočňovať napríklad prostredníctvom finančného príspevku týchto služieb na tvorbu európskych diel.

(56) Skutočnosť, že predmetná daň slúži na financovanie verejnej inštitúcie, ktorej úloha spočíva okrem iného v podpore tvorby a distribúcie európskych diel, vyvoláva pochybnosti, či sa na ňu vzťahuje článok 13 ods. 1 smernice 2010/13/EÚ. V článku 13 ods. 1 smernice 2010/13/EÚ sa neuvádza, či má k podpore európskych diel dochádzať bez účasti iných strán, ako sú poskytovatelia služieb videa na požiadanie.

(57) Okrem toho by vyberanie dane, ako je predmetná daň, na služby z iného členského štátu, ktoré sú určené pre trh iného členského štátu, mohlo vyvolávať otázku, či sa touto daňou nespochybňuje zásada zakotvená článku 2 ods. 2 písm. a) smernice 2010/13/EÚ, že členské štáty vykonávajú právomoc nad poskytovateľmi mediálnych služieb, ktorí sú usadení na ich území.

(58) Bola navrhnutá zmena smernice 2010/13/EÚ s cieľom zabezpečiť, aby sa v smernici primeraným spôsobom zohľadňoval lineárny a nelineárny vývoj na trhu v súvislosti s audiovizuálnymi službami. Návrh tejto zmeny Komisia prijala 25. mája 2016 ([12]). Uvádza sa v ňom, že členské štáty majú právo zaviazať poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, ktorí podliehajú ich právomoci, k tomu, aby finančne prispievali k tvorbe európskych diel. Navrhovanou zmenou článku 13 sa predovšetkým spresňuje, že členské štáty majú právo poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, ktorých cieľovou skupinou sú diváci na ich území, ale ktorí sú usadení v inom členskom štáte, zaviazať k odvádzaniu takýchto poplatkov. Pre tento prípad sa v navrhovanej zmene stanovuje, že predmetný finančný príspevok sa má zakladať len na príjmoch, ktoré sa dosiahnu v cieľovom členskom štáte. Ak preto členský štát, v ktorom je poskytovateľ usadený, uloží finančný príspevok, musí vziať do úvahy aj všetky finančné príspevky uložené v cieľových členských štátoch.

(59) Komisia vníma navrhované znenie článku 13 smernice 2010/13/EÚ ako jasnejšie vyjadrenie toho, čo bolo možné už v rámci aktuálne platnej smernice. Tento článok nemožno ani v jeho znení, ktoré sa má použiť na účely tohto rozhodnutia, chápať tak, že členskému štátu, na ktorého území je poskytovateľ usadený, sa prisudzuje výlučná právomoc zaťažiť poskytovateľov mediálnych služieb na požiadanie daňou, aby prispeli na tvorbu európskych diel, na nadobúdanie práv k týmto európskym dielam alebo na stanovenie podielu zastúpenia a/alebo na zdôraznenie európskych diel v ponuke katalógov poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Pretože znenie článku nie je ani kategorické, ani neobmedzené. Okrem toho je vyberanie dane od poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie len príkladom možných opatrení, ktoré môže prijať členský štát, do ktorého právomoci patria.

(60) Výklad, podľa ktorého sa na daň, ako je daň, o ktorú ide v tejto veci, uplatní zásada krajiny pôvodu podľa článku 2 ods. 1 smernice 2010/13/EÚ, vedie k situáciám, keď poskytovatelia, ktorí pôsobia na tom istom trhu, podliehajú rôznym povinnostiam. V skutočnosti by výklad, podľa ktorého by členský štát musel poskytovateľov

([12]) Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu [COM(2016) 287 final], http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016PC0287&from=EN.

služieb na požiadanie, ktorí sa cielene zameriavajú na jeho publikum, ale sú usadení v inom členskom štáte, oslobodiť od príspevku na podporu európskych diel, viedol k diskriminácii poskytovateľov, ktorí sú usadení v prvom menovanom členskom štáte a podliehajú dani, keďže obidvaja poskytovatelia súťažia na tom istom trhu.

(61) Okrem toho nebola miera rastu podielu cezhraničných služieb videa na požiadanie, a preto ani dôležitosť ich prispievania k filmovému fondu, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 28, v čase nadobudnutia účinnosti smernice 2010/13/EÚ ešte badateľná. Komisia zvlášť konštatuje, že v rámci opatrenia oznámeného Nemeckom sa zdaniteľné príjmy obmedzujú výslovne na príjmy dosiahnuté v cieľovom štáte, na ktoré sa nevyberá príspevok už v členskom štáte, v ktorom je poskytovateľ usadený.

(62) To znamená, že smernicou 2010/13/EÚ sa osobitne nespochybňuje prípustnosť vyberania dane od určitých poskytovateľov služieb videa na požiadanie, ktorí poskytujú svoje služby z prevádzkarní mimo Nemecka.

6. **ZÁVER**

(63) Komisia preto dospela k záveru, že zmena schémy pomoci – zákona o podpore filmovej tvory, ktorú Nemecko zamýšľa vykonať na podporu distribúcie videa na požiadanie, je zlučiteľná s článkom 107 ods. 3 písm. d) a článkom 110 ZFEÚ a takisto nie je v rozpore so smernicou 2010/13/EÚ,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Opatrenie, ktoré Nemecko zamýšľa zaviesť prostredníctvom zákona o podpore filmovej tvorby v znení siedmeho zákona o zmene, je v zmysle článku 107 ods. 3 písm. d) Zmluvy o fungovaní Európskej únie zlučiteľné s vnútorným trhom.

Zavedenie tohto opatrenia sa preto schvaľuje.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Nemeckej spolkovej republike.

V Bruseli 1. septembra 2016

Za Komisiu
Margrethe VESTAGER
členka Komisie